

F. t. I. om internationalt udviklingssamarbejde.

landes regeringer ønsker at få stillet til rådighed med henblik på fremme af deres økonomiske, sociale og kulturelle udvikling.

- b. finansiering af overtallige stillinger ved statsinstitutioner med henblik på at forøge udbudet af eksperter
- c. udsendelse af frivillige til tjeneste i udviklingslandene,

3. uddannelse under følgende former:

- a. uddannelse i Danmark af personer fra udviklingslandene og i særlige tilfælde støtte til sådan uddannelse i andre lande
- b. uddannelsesstøtte til personer i eller fra ikke-selvstyrende områder o. lign.
- c. gennemførelse af seminarer, kurser o. lign. for deltagere fortrinsvis fra udviklingslandene.

ad 1.a. Et bistandsprojekt er en aktivitet, der har uddannelse og/eller demonstrationsvirksomhed som hovedformål, og som gennemføres med bistand af udsendte eksperter og i samarbejde med modtagerlandets myndigheder.

Projekterne er hidtil blevet opdelt i større og mindre projekter. Ifølge hidtidig praksis kræver større projekter, dvs. projekter over 3 mill. kr., finansudvalgets godkendelse. Denne praksis begrundedes oprindeligt med, at det ved større projekter var nødvendigt, at regeringen påtog sig bindende forpligtelser af større omfang ud over det løbende finansår, hvilket ikke kunne finde sted uden finansudvalgets samtykke. Med den i § 2 fastlagte procedure, hvorefter udgiftsrammerne for bistandssamarbejdet løbende fastlægges for en femårs periode, skulle særskilt forelæggelse for finansudvalget af flerårige projekter være overflødig.

Under det bilaterale faglige samarbejde kan også etableres bistandsprojekter, hvortil der ikke knyttes egentlig undervisning. Som eksempler herpå kan nævnes infrastruktur-projekter, såsom bygning af veje eller andre kommunikationsanlæg, sundhedsfremmende foranstaltninger samt forskningsprojekter.

ad 1.b. Støtte kan ligeledes gives til projekter, der iværksættes og administreres af private organisationer. Også for disse projekter gælder, at det er en forudsætning for statslig finansiering, at der foreligger en anmodning om eller i det mindste godkendelse af projektets etablering fra modtagerlandets myndigheder.

ad 1.c. Endvidere kan støtte gives til bistandsprojekter, som ved værtslandets godkendelse iværksættes og administreres af internationale eller regionale

organisationer. Sådanne bistandsprojekter kan etableres såvel af FN og FN's særorganisationer m. v. som af ikke-guvernemente organisationer, f. eks. kirkelige organisationer og den internationale familieplanlægningsorganisation (IPPF).

ad 1.d. Forundersøgelser med henblik på faglige bistandsaktiviteter foregår løbende i de af Styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene nedsatte særudvalg og faldér ligeledes inden for det arbejde, som udføres af de bistandskonsulenter, der er ansat i Sekretariatet for internationalt udviklingssamarbejde. Forundersøgelser foretages endvidere i samarbejde med Institutet for Udviklingsforskning.

Med henblik på en mere dybgående forberedelse af faglige bistandsaktiviteter kan der f. eks. ved udsendelse af korttidseksperter eller på mere omfattende måde ydes støtte til gennemførelse af forundersøgelser. Gennem sådanne forundersøgelser vil man f. eks. kunne sikre, at påtænkte bistandsindsatser eller aktiviteter er i overensstemmelse med modtagerlandets planer for den økonomiske og sociale udvikling og behovene på stedet. Sådanne forundersøgelser kan blive aktuelle, både når det drejer sig om større faglige samarbejdsprojekter og i tilfælde, hvor modtagerlandet direkte anmoder om bistand til undersøgelser af mulighederne for med egne midler at gennemføre projekter.

ad 2.a. Der har i de senere år været et stærkt stigende behov for udsendelse af fagligt kvalificerede personer til udviklingslandene. En væsentlig del af det faglige bistandspersonel udsendes som såkaldt bilaterale eksperter i henhold til en direkte aftale med det pågældende udviklingsland. Mange eksperter udsendes også under FN's og særorganisationernes bistandsprogrammer enten som senioreksperter eller assisterende eksperter („associate experts“).

Antallet af udstationerede danske eksperter nåede medio 1970 op på 465.

Den faglige bistand til udviklingslandene kræver på en række områder sagkundskab, som går ud over det, der normalt erhverves ved uddannelse på de danske højere læreanstalter. Styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene har givet udtryk for, at problemet om en supplerende faglig uddannelse fremover må løses af universiteterne og de højere læreanstalter uden finansiel støtte af midler til udviklingsbistand. Revisionsudvalget har tilsluttet sig Styrelsens opfattelse, jfr. betænkningen side 78. Derimod er der med henblik på bl. a. at give eksperterne en mere almen orientering om de økonomiske, sociale og kulturelle problemer i udviklingslandene blevet etableret almene orienteringskurser af 3 ugers varighed. Sigtet med kurserne er